Επιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΑΠΟ ΤΟ 1971 Η ΓΕΝΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ στὶς ἐννέα χῶρες τῆς ΕΟΚ, σημειώνει σταθερὴ καθίζηση, κυρίως στὶς Εὐρωπαϊκὲς ἐκεῖνες χῶρες ποὺ γνώρισαν μεταπολεμικὰ ραγδαία οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη. — Ὅμως, σημειώνεται καὶ πτώση τῶν γάμων. — Ἡ πτώση αὐτὴ δὲν εἶναι ἄσχετη μὲ τοὺς διαφορετικοὺς φορολογικοὺς συντελεστὲς γιὰ τοὺς ἄγαμους καὶ τοὺς ἔγγαμους κάθε χώρας ☆ ΕΑΝ ΘΕΩΡΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΠΡΟΤΙΜΟΤΕΡΟ νὰ ξεφεύγει ἀπὸ τὸν ἔφορο, παρὰ νὰ ἀπολαμβάνει τὶς χαρὲς τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς εἶναι προτιμότερο νὰ μείνη ἐργένης στὴν Ἰταλία, παρὰ παντρεμένος μὲ δυὸ παιδιὰ στὴ Δανία. — Ὁπωσδήποτε ὁ μέσος ὅρος πυκνότητος τῶν γάμων στὶς ἐννέα χῶρες τῆς ΕΟΚ (ἀνὰ χιλίους κατοίκους) ἔπεσε ἀπὸ 1870 τὸ 1971 σὲ 1605 τὸ 1975. — Ἐνῶ παράλληλα, σημειώνεται ἔνταση τοῦ φαινομένου τῶν ἐλευθέρων συμβιώσεων. — Οἱ ὁποῖες ὅμως δὲν εὐνοοῦν τὴν τεκνοποιΐα.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Ὑπεράσπιση τῆς Μπαρντό

Η ΣΤΗΛΗ θὰ φιλοξενήση σήμερα μὲ πολλὴ χαρὰ αὐτούσια τὴν ἐπιστολὴ τῆς ἀναγνώστριας Ἰωάννας Κ... καὶ μὲ μοναδικὴ περικοπὴ τοῦ ἐπωνύμου της. Δὲν τὸ ζήτησε βέβαια, καὶ αὐτὸ τὴν τιμᾶ ἰδιαίτερα μιὰ καὶ τὸ γράμμα ἔχει γοητευτικὴ ἐλευθεριότητα, καθὼς καὶ μερικοὺς μύδρους ποὺ κατὰ τρόπο ἔξοχα διπλωματικὸ ξεκινᾶνε μὲ ἐπαίνους. Ὅμως ἐγὼ σὰν ἀπὸ διαίσθηση νόμισα ὅτι δὲν ἦταν ἀπαραίτητο τὸ ἐπώνυμο. Ἂν ἔσφαλα κατὶ αὐτό, πρόθυμα θὰ ἐπαναφέρω, ἐφ' ὅσον μοῦ ζητηθῆ... ἀφοδίως!

Ἡ χαρά μου γι' αὐτὸ τὸ γράμμα ἐγκειται ἀφ' ἑνὸς στὴν παρρησία καὶ τὴν ἀρτιότητα τῆς διατυπώσεως καὶ ἀφ' ἑτέρου στὸ γεγονὸς ὅτι σπάνια ἐδῶ στὴν Πάτρα οἱ ἀναγνῶστες πέρνουν χαρὰ καὶ καλαμάρι γιὰ ἕνα διάλογο. Ἀκόμη καὶ στὰ τηλεφωνήματα εἶναι δύσκολοι. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ σημαίνει πολλὰ πράγματα. Ἀδιαφορία, ὀκνηρία πνευματική, ἔλλειψη ζωτικότητος καὶ ἀνθηράσεων. Ἢ καὶ συναίνεση πρὸς τὸν γράφοντα, ὁ ὁποῖος ὅμως μπορεῖ σταθερὰ τή... διαφανία, τὴν ἀντίθεση, ποὺ εἶναι ἡ βάση τῆς διαλεκτικῆς ἁρμονίας καὶ τῆς Δημοκρατίας. Τὸ ἀντικείμενο τῆς ἐπιστολῆς δὲν εἶναι καὶ τόσο σπουδαῖο βέβαια, ὅμως εἶναι τόσο χαριτωμένο μιὰ καὶ ἔχει σχέσι μὲ τὴ Μπριζὶτ Μπαρντό.

«Σὲ παρακολουθῶ, γράφει ἡ Κ., κατὰ βῆμα στὴ στήλη σου καὶ δὲν μπορῶ νὰ μὴ σὲ συχαρῶ γιὰ τὴν ὀξύνοιά σου, τὰ ἐπιτυχῆ χρονογραφήματα. Τὰ πιὸ κοντινὰ σχόλια καὶ γενικὰ τὴν ἁμιλλητὴ πτόφα τοῦ δημοσιογράφου. Δηλαδὴ τὰ τόσο ἐπιτυχημένα πιστεύω καὶ μὲ σπιρτάδα διανοήσεώς σου. Πλὴν ὅμως θὰ μοῦ ἐπιτρέψης νὰ σὲ ψέξω γιὰ μιὰ ἐλάχιστη ἀδυναμία ποὺ ἔχεις ν' ἀναφέρεσαι μὲ τὶς ἡλικίες πολλῶν προσώπων, καὶ ἰδίως ἐκείνων ποὺ εἶναι στὸ προσκήνιο, καὶ φωτίζονται μὲ τὴν αἴγλη τῆς ἐπικαιρότητος. Ἐκεῖ ὀνάμεσα σὲ ἐνα καὶ στὸ ἑκάστοτε δημόσιο πρόσωπο, ἐμφυλοχωρεῖ τὸ γνωστὸ αἴσθημα τῆς ζήλειας. Καταλαβαίνεις ἔτσι τὸ ἐπίπεδό σου. Ἄλλοτε ἀναφέρεις πόσο... μικρὸς εἶσαι — πρὸς Θεοῦ αὐτὸ δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει. Ἐνῶ ἐγὼ ἀπὸ τὴν πεῖρα ποὺ διαβλέπω ἕνα μεγάλο μεσοπόλιμα ποὺ ἡ πεῖρα καὶ γνώσεών του εἶχε τὴ σφραγίδα τῆς παλαιοτέρας ἐποχῆς, ὅπως τὰ θέλεπαν οἱ γονεῖς μας καὶ ὄχι πρίν.

Στὴν προκειμένη περίπτωση θὰ βάζεις γιὰ πολλοστὴ φορὰ τὴν καημένη τὴν Μπέ—Μπέ ἐνα θεῖο, ἕνα φίνο, ἕνα θεσπέσιο πλάσμα ποὺ ἔχει ἀποθανατισθῆ — ἀπὸ μουσεῖο Τυσσώ, σὲ ἀποστολὲς μέχρι Πικάσσο — αὐτὴ ποὺ εἶναι τόσο ἀπόσιτη γιὰ ἐνα καὶ γιὰ ὅλους τοὺς ἀπαντα τοῦ... μπανιστηριτζῆδες, τῆς μεγαλύνεις τὴν ἡλικία της καὶ ἀπὸ 43 χρόνων ἐν προκειμένῳ, τὴν κάνεις περασμένα τὰ 45 καὶ τὴ κάνεις αὐτὸ ἐπειδὴ εἶσαι ἐκπεφρασμένα μισογύνης καὶ ἐπειδὴ αὐτὴ βρίσκεται σὲ ἄλλη χώρα). Ὄχι κύριε... Πᾶνε ἡ κακεντρέχεια θὰ σοῦ μείνει, αὐτὴ θὰ γλεντάη μὲ μπουμπούκια... 22 Μαΐων, ὅ,τι ἐκλεκτὸ ὑπάρχει στὸ ἰσχυρὸ φύλο, εἰς πεῖσμα ὅλων τῶν κακοβούλων. Καὶ τὰ νράφω, διότι πρέπει νὰ ξέρεις ὅτι δὲν τοῦμε ὅ,τι μᾶς σερβίρεις. Ἀναγνώστρια στὴν πραγματικὴ ἡλικία τῆς Μπριζὶτ Μπαρντό, καὶ θαυμάστριά της».

Ἂς μοῦ ἐπιτρέψη ἡ ἀγάπητη ἀναγνώστρια νὰ ἀπολογηθῶ ἐν συντομία. Τὰ δύο ἐπὶ πλέον χρόνια τὰ φόρτωσε στὶν Μπὲ Μπὲ ἑβδομαδιαῖο περιοδικὸ τὸ ὁποῖο καί — κακῶς ὅπως ἀποδεικνύεται ἔλαβα ὑπ' ὄψιν. Τοῦτέστιν ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς καὶ ζητῶ συγγνώμην.

Νομίζω ὅμως ὅτι ἡ Ι.Κ. μὲ ἀδικεῖ καταφώρως σὲ μερικὰ ἄλλα πράγματα. Δὲν εἶναι δυνατὸν αἴφνης νὰ λέει ὅτι μὲ παρακολουθεῖ κατὰ βῆμα στὴ Στήλη μου, χωρὶς νὰ γνωρίζει ὅτι τὸ θύο)ο (τουλάχιστον) τῶν γραμμῶν ποὺ χαράσσονται ἐδῶ ὑμνοῦν τίς... γραμμὲς τῶν ὡραίων γυναικῶν — ἀλλὰ καὶ γενικότερα ἀσχολοῦνται μὲ τὶς σχέσεις τῶν δύο φύλων, μέχρι παρεξηγήσεως. Ἀπὸ ποῦ κι' ὡς ποῦ λοιπὸν μισογύνης;

Γιὰ τὸ ὅτι εἶμαι... ἀνόμφευτος, δὲν φταίω ἐγώ. ἀλλὰ μερικὲς γυναῖκες, ποὺ εὐνοήτως θέλουν τουλάχιστον τὴ νύχτα οἱ σύζυγοι νὰ ἐργάζονται πλησίον τους καὶ ὄχι στὸ γράφειο, ὅπως συμβαίνει μὲ τοὺς δημοσιογράφους...

Ἔπειτα ἀπ' ὅ,τι θυμάμαι ποτὲ δὲν προσπάθησα νὰ κρύψω τὰ χρόνια μου. Τὸ ἀντίθετο μάλιστα. Ἂς ἀπαντήσω ὅμως μὲ τὸ δικό σου σχῆμα λόγου. Ἂν σὺ ἔχεις τὴν πραγματικὴ ἡλικία τῆς Μπαρντό, ἐγὼ βρίσκομαι στὴν κατὰ λάθος ἐπηυξημένη, ἡ ὁποία καὶ σὲ ἔκαμε νὰ θυμώσης. Καὶ ἴσως ὑποσυνείδητα αὐτὸ νὰ ἔπαιξε ρόλο στὸ λάθος. Ὅσο γιὰ τὴν πεῖρα, σκέψου καὶ σὺ πόσα ἔχει περάσει ἡ δικιά μας, ἡ τόσο ἀδικημένη γενιά. Εἶναι ἡ διὰ πυρὸς.. πεῖρα.

Ὅσο γιὰ τὶς δυνατότητες τῆς Μπὲ Μπὲ πράγματι εἶναι ἀπεριόριστες καὶ ἀνεξάντλητες. Θεωρῶ ὅμως φυσικότερο νὰ ζηλεύω ἀπ' τὸ νὰ νοιώθω ἱκανοποιημένος μὲ τὶς δικές της ἱκανοποιήσεις.

ΠΑΝ

Υ.Γ. Γιὰ τὸ παχὺ μαῦρο «κολλάρο» τοῦ «πρωϊνοῦ χαμόγελου» συγχαρητήρια. Ἔχεις παρατηρητικότητα εἰδικοῦ. Ἡ πρόταση διεβιβάσθη στοὺς ἁρμοδίους τοῦ τυπογραφείου καὶ σύντομα θὰ γίνη τὸ μαῦρο ἄσπρο... Μακάρι νἄταν τόσο εὔκολη ἡ ἀλλαγὴ καὶ στὴ ζωή μας.

Τὸ γυμνάσιο Καλουσίου

ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ στὸ κέντρο «Διάκου» πραγματοποίησαν παλαιοὶ μαθητὲς καὶ καθηγητὲς τοῦ γυμνασίου Λουσικῶν ποὺ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα τῆς περιοχῆς.

Ἐπίλεκτα μέλη τῆς Πατραϊκῆς κοινωνίας, ἀλλὰ καὶ ἐξέχοντες ἑτεροδημότες ἔλκοντες ἐκ Λουσικῶν τὴν καταγωγὴ συγκεντρώθηκαν μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἀποκρηᾶς καὶ ἦσαν ἡ ἐπιβλητική, ἀλλὰ καὶ συγκινητικὴ ἀπόδειξη τοῦ πόσο γόνιμος ὑπῆρξε ὁ σπόρος ποὺ ἔπεσε στὸ γυμνάσιο τῆς γραφικῆς κωμοπόλεως.

Πολὺ κέφι, ἐγκαρδιότητα καὶ ἀναμνήσεις. Ὅσο κι' ἂν φαίνεται παράξενο, δοήθησε σ' αὐτὸ καὶ τὸ παραδοσιακὸ φαγητό, δηλαδὴ ἀρνάκι φρικασὲ μὲ ἀγκινάρες, ποὺ εἶναι καὶ μιὰ ἀπ' τὶς πιὸ ἀχτύπητες σπεσιαλιτὲ τοῦ «Διάκου».

Ἂν οἱ Ἕλληνες

ΤΟ ΕΒΑΛΕ πεῖσμα ὁ Φινλανδὸς δικαστικὸς ποὺ πρὶν τέσσερα χρόνια ἔσχισε τὸ παντελόνι του σ' ἕνα σπασμένο χερούλι συρταριοῦ, τὴν ὥρα ποὺ βρισκόταν στὸ δικαστήριο.

Ζήτησε ἀπὸ τὸ κράτος νὰ τοῦ πληρώση τὸ παντελόνι.

Καὶ μετὰ ἀπὸ δικαστικὸν ἀγῶνα, τεσσάρων χρόνων, (χαρὰ στὴν ὑπομονή του) κέρδισε!

Αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις θὰ στοιχίση στὸ Φινλανδικὸ κράτος 1.200 χωριστὰ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα...

Φαντασθεῖτε τί θὰ συνέβαινε, ἂν οἱ Ἕλληνες δημόσιοι ὑπάλληλοι προσπαθοῦσαν νὰ βροῦν τὴν ἄκρη μὲ τὶς διάφορες παραλείψεις στὴν ὀργάνωση καὶ τὸν ἐξοπλισμὸ τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν. Ἀφῆστε πιὰ μερικοὶ δημοσιογράφοι ἐπαρχιακῶν ἐφημερίδων...

Ἕνα βιβλίο γιὰ τὸν Γκαῖτε

ΕΠΕΙΤΑ ἀπ' τὰ «Ρωμαϊκὰ Ἐλεγεῖα» τοῦ Γκαῖτε, τοὺς «Θρήνους» τοῦ Μένωνος γιὰ τὴ Διοτίμα» του Χαίλντερλιν καὶ τὸ βιβλίο τοῦ: «Ἐρρίκος Χάινε — ὁ ἐρωτικός — ὁ φιλελεύθερος — ὁ κοινωνικὸς πρωτοπόρος», ὁ κ. Βασ. Ι. Λαζανᾶς, συνεχίζοντας τὶς μελέτες καὶ τὶς μεταφράσεις τῶν κλασσικῶν Γερμανῶν ποιητῶν, ἔθεσε πρόσφατα σὲ κυκλοφορία τὸ νέο του βιβλίο: «Γκαῖτε: Ἡ Τριλογία τοῦ πάθους» Ὁ τόμος αὐτὸς περιλαμβάνει τρία μεγάλα ποιήματα τοῦ Γκαῖτε, ἀνάμεσα στὰ ὁποῖα καὶ τὴν περίφημη «Ἐλεγεία τοῦ Μαρίενμπαντ», τὸ «ὡραιότερο ποίημα ποὺ γράφηκε σ' αὐτὸν τὸν πλανήτη», κατὰ τὴν ἔκφραση τοῦ Στέφαν Τσβάϊχ. Ἡ «Τριλογία τοῦ Πάθους» εἶναι ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὸν ἔρωτα τοῦ Γκαῖτε πρὸς τὴν νεαρὴ Οὐλρικε φὸν Λέβετσοβ, ὅταν ὁ ποιητὴς βρισκόταν ἤδη στὴ δύση τῆς ζωῆς του. Ἡ περιπάθεια, ἡ ἔξαση, ὁ φιλοσοφικὸς στοχασμός, ἡ μυστικιστικὴ διάθεση καὶ πρὸ παντὸς ἡ ἄρτια μορφὴ χαρακτηρίζουν τὰ λαμπρὰ αὐτὰ ποιήματα. Ὁ κ. Βασ. Ι. Λαζαρᾶς δὲν μεταφράζει ἁπλῶς. Ὅπως συμβαίνει καὶ μὲ τὶς ἄλλες παρεμφερεῖς ἐργασίες του συνοδεύει τὴν ἔμμετρη μετάφραση μὲ διεξοδικὰ πολυλογόμενα καὶ ἐμπεριστατωμένες ἀναλύσεις. Τέλος παραθέτει καὶ ἐκτεταμένα σχόλια πολλῶν μελετητῶν καὶ βιογράφων τοῦ μεγάλου Γερμανοῦ ποιητή Ὁ κ. Βασ. Ι. Λαζανᾶς ἐμπλουτίζει καὶ πάλι τὴν νεοελληνικὴ γραμματεία μὲ μιὰ νέα ὑπεύθυνη καὶ εὐσυνείδητη ἐργασία.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Τὸ Ἀττικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ Ἀσωπίου

Μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰ χαιρετῶ αὐτὴ τὴν πλήρη, τὴν μελετημένη, τὴν ὡραία πραγματικὰ ἐργασία, τοῦ νέου φιλολόγου κ. Ἰωάννου Δ. Μπουγάτσου, ποὺ μᾶς ἔδωσε πρόσφατα τὴν ἀρτιώτατη ἀποδελτιοποίηση τοῦ Ἀττικοῦ Ἡμερολογίου τοῦ Εἰρηναίου Κ. Ἀσωπίου (1867—1896).

Εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἔργου τούτου τοῦ κ. Μπουγάτσου, ἀναλύεται τὸ ἔργον καὶ ἡ ἐν γένει προσφορὰ τοῦ Ἀσωπίου εἰς τὰ Νεοελληνικὰ Γράμματα καὶ ἐναι σημαντικὸν νὰ ἔχωμεν ἐμπρός μας μὲ τὸ βιβλίον τοῦ καλοῦ αὐτοῦ φιλολόγου, τὰ περιεχόμενα τῶν τόμων τοῦ Ἀττικοῦ Ἡμερολογίου, τοῦ παρελθόντος αἰῶνος καθ' ὕλην καὶ συγγραφέα, μὲ εὐρετήρια ἐν τέλει πολὺ διευκολυντικὰ κάθε ἐρευνητοῦ. Εἴμαστε ἔτσι σὲ θέση νὰ ἔχουμε πλήρη κάτοψιν τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῆς ἐποχῆς καὶ νὰ ἀξιολογοῦμεν αὐτή, κυρίως ὅμως νὰ ἀποθησαυρίζουμε τὰ κείμενα ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρουν εἰδικώτερα. Ὁ κ. Μπουγάτσος εἰργάσθη πολὺ εὐσυνείδητα, ἀλλὰ οἱ κόποι του δικαιώνονται ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου του.

Κ. Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΠΑΝΑΡΧΑΙΗ ΝΟΣΟΣ

Γιατὶ ἡ γρίππη εἶναι ἀνίκητη ἀπὸ τὴν ἐπιστήμη

ΟΙ ΜΕΤΑΛΛΑΓΕΣ ΤΩΝ ΙΩΝ

ΟΥΣΙΓΚΤΩΝ. Ὁ Ἱπποκράτης, ὁ πατὴρ τῆς Ἰατρικῆς, περιέγραψε πρῶτος τὰ συμπτώματά της εἰς μίαν ἐπιδημίαν ἡ ὁποία εἶχε πλήξει τὸν Ἀθηναϊκὸν στρατὸν τῷ 412 π.Χ. Οἱ Ρωμαῖοι τὴν ἀπέδωσαν εἰς τὴν ἐπήρειαν (ἰνφλουέντσα) τῶν ἀστέρων, ὑπὸ αὐτὸ δὲ τὸ ὄνομα διεδόθη, εἰς τὸν Δυτικὸν Κόσμον.

Οἱ σύγχρονοι ἰατροὶ γνωρίζουν πολλὰ διὰ τὴν γρίπιπη, ἀκόμη καὶ τὴν βαλλιστικότητα τοῦ πταρνίσματος (τὸ ὁποῖον καὶ τὴν μεταδίδει): ταχύτης, 103 μίλια τὴν ὥρα, ἀκτὶς ἕως 4 μέτρα, πυκνότης ἕως 85 ἑκατομμύρια ἰοί κατὰ πτάρνισμα. Παρὰ τὰς γνώσεις, ὅμως τῶν ἰατρῶν διὰ τὴν Ἱσπανικήν, τὴν Ἀσιατικήν, τὴν Γρίππην τοῦ Χόνγκ Κόνγκ, τὴν Βικτωριανήν, τὴν Μεξανικὴν καί, ἐφέτες, τὴν Ρωσσικήν, ἡ ἰατρικὴ δὲν δύναται ἀκόμη νὰ σταματήση τὴν «μεγαλειτέραν ἐπιδημίαν τοῦ κόσμου», ὡς τὴν ἔχει χαρακτηρίσει εἷς διάσημος εἰδικός.

Κατὰ τὰ τελευταῖα 250 ἔτη, ἐσημειώθησαν τουλάχιστον 10 «πανδημίαι» (δηλαδὴ μεγάλαι διεθνεῖς, ἐπιδημίαι) γρίππης ἀνὰ τὸν κόσμον. Ἐκ τῶν πλέον θανατηφόρων ἦτο ἡ γρίππη τοῦ 1918 διήρκεσε δὲ ἐπὶ 15 μῆνας. Ἐφόνευσε τουλάχιστον 20 ἑκατομμύρια ἀνθρώπους ἀνὰ τὸν κόσμον. Ἡ Μαύρη Πανώλης τοῦ 14ου αἰῶνος εἶχε φονεύσει περὶ τὰ 60 ἑκατομμύρια ἄτομα, ἀλλὰ εἶχε διαρκέσει ἀρκετὰ ἔτη.

Ἡ ἐπιστήμη δὲν ἔχει κατορθώσει νὰ εὕρη τὴν ἐξήγησιν τῆς δημιουργίας τῶν νέων εἰδῶν ἰῶν γρίππης, τὰ ὁποῖα μένουν ἀνεπηρέαστα ἐκ τῶν προηγουμένων ἐμβολίων καὶ καθιστοῦν μονίμους τὰς πανδημίας τῆς γρίππης. Οἱ ἐπιστήμονες ὑποπτεύονται ὅτι ὑπάρχει ἓν τεράστιον, προφανῶς ἀκατάλυτον ἀπόθεμα ἰῶν γρίππης εἰς τὰ κατοικίδια ζῶα καὶ εἰς τὰ ἀποδημητικὰ πτηνά.

ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΙΩΝ

Ἡ πλέον διαδεδομένη θεωρία, εἶναι ὅτι οἱ ἰοὶ αὐτοὶ τῆς γρίππης τῶν ζώων εἶναι ἡ αἰτία τῶν μεγάλων πανδημιῶν. Ἐκεῖνο, ὅμως, τὸ ὁποῖον κάμνει τοὺς ἰοὺς τῆς γρίππης μοναδικοὺς καὶ τόσον εὐμεταβλήτους, ὥστε οὐδὲν ἐμβόλιον νὰ μὴ δύναται νὰ νικήση ὅλα τὰ εἴδη των, εἶναι ἡ ἁπλότης τῶν γόνων των, ἤτοι τῶν στοιχείων τῆς ἀναπαραγωγῆς των: ἀποτελοῦνται ἀπὸ ὀκτώ,μονὰ νήματα ριβοπυρηνικοῦ ὀξέος, (RNA). Ἡ ἁπλότης αὐτὴ ἐπιτρέπει εἰς τοὺς γόνους τῆς γρίππης νὰ ἀνταλλάσσουν «νήματα», καὶ νὰ ἀλλάσσουν μορφὴν εὐκολώτερον καὶ συχνότερον ἀπὸ ὅσον δύνανται νὰ ἀλλάσσουν οἱ πολύπλοκοι ἰοί.

Ὡς ἐξηγεῖ ὁ δρ Τζὼν Λαμοντάϊν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀλλεργιῶν, αἱ μεταλλαγαὶ αὐταὶ δύνανται νὰ καθιστοῦν τὸν ἰόν ἐλαφρῶς ἢ καὶ ἐντελῶς διαφορετικὸν ἀπὸ τοὺς προηγούμενους ἰούς. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν τὸ προηγούμενον ἐμβόλιον εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποκτοῦν μορφὰς αἱ ὁποῖαι ὑπῆρχαν πρὸ πολλῶν δεκαετιῶν καὶ οἱ ὁποῖαι εἶχον ἐξαφανισθῆ. Οὕτω, ὁ σημερινὸς Ρωσσικὸς ἰὸς εἶναι ὅμοιος μὲ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶχε προκαλέσει τὴν ἐπιδημίαν τοῦ 1950. Τοῦτο σημαίνει — λέγουν οἱ εἰδικοί — ὅτι ἄτομα ἡλικίας 24 ἐτῶν καὶ ἄνω, εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχουν εἰς τὸν ὀργανισμὸν των ἀντισώματα ἀπὸ προηγουμένας προσβολὰς γρίππης, τὰ ὁποῖα θὰ τὰ προστατεύσουν, ἐφέτος, ἀπὸ τὴν Ρωσσικὴν γρίππην. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον, τὸ νέον ἐμβόλιον, τὸ ὁποῖον παρασκευάζεται διὰ τὴν Ρωσσικὴν γρίππην, θὰ πρέπει τὸ πρῶτον, νὰ χορηγηθῆ εἰς ἄτομα ἡλικίας κάτω τῶν 24 ἐτῶν, τὰ ὁποῖα, εἶναι ἀσθενικά. Κατὰ τὸ Ἀμερικανικὸν ὑπουργεῖον Ὑγείας, Παιδείας καὶ Προνοίας, τὰ ἄτομα ἡλικίας 65 ἐτῶν καὶ ἄνω εἶναι ἐπιρρεπέστερα εἰς τοὺς νέους ἰοὺς καὶ πρέπει νὰ ἔχουν προτεραιότητα εἰς τοὺς ἐμβολιασμούς.

Εἰς τὴν περίπτωσιν, ὅμως, τῶν γενετικῶν «μεταλλαγῶν» αἱ ὁποῖαι προκαλοῦν πανδημίας οὔτε αἱ προγενέστεραι προσβολαὶ γρίππης οὔτε τὰ προηγούμενα, ἐμβόλια παρέχουν προστασίαν, διότι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ νέου ἰοῦ εἶναι τελείως διαφορετικὰ ἀπὸ τὰ προηγούμενα.

Ἄτομα τὰ ὁποῖα ἐγεννήθησαν πρὸ τοῦ 1890 καὶ ἔχουν ἑκτεθῆ, εἰς τοὺς τότε κυριαρχοῦντας ἰοὺς τῆς γρίππης, εἶχαν, ὡς διεπιστώθη, σημαντικὰς ποσότητας ἀντισωμάτων κατὰ τῆς Ἀσιατικῆς γρίππης τοῦ 1957. Ἐπίσης, ἄτομα γεννηθέντα μεταξὺ τοῦ 1880 καὶ τοῦ 1900 εἶχαν προστασίαν ἐξ ἀντισωμάτων κατὰ τοῦ ἰοῦ τῆς γρίππης τοῦ Χόνγκ Κόνγκ τοῦ 1968, διότι οἱ ἰοὶ ἐκεῖνοι εἶχαν χαρακτηριστικὰ τῶν παρελθόντων ἐκείνων ἰῶν.

ΔΙΕΘΝΩΣ ΓΝΩΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΜΠΑΛΕΤΟΥ

ΑΜΒΟΥΡΓΟ. — Οἱ μικρὲς χορεύτριες φαίνεται ὅτι «παίρουν στὰ σοβαρὰ» τὴν τέχνη τους. Εὐτυχῶς ὅμως ποὺ δὲν ξέρουν ἀκόμα πόσες δυσκολίες τὶς περιμένουν ὥσπου νὰ φτάσουν στὸ βαθμὸ τῆς «πρώτης χορεύτριας». Γιὰ νὰ προσληφθοῦν στὴν νέα σχολὴ μπαλέτου ποὺ ἱδρύθηκε, στὸ Ἀμβοῦργο μὲ τὸν Τζὼν Νόϋμάγιερ, διευθυντὴ μπαλέτου, στὴν Κρατικὴ Ὄπερα τοῦ Ἀμβούργου, πρέπει νὰ δείξουν σὲ μία αὐστηρὴ κρατικὴ ἐπιτροπὴ «τί κρύβουν μέσα τους». Δὲν προσλήφθηκαν ὅλες οἱ ὑποψήφιες, γιατὶ δὲν θέλει ὁ Νόϋμάγιερ, νὰ ἔχει περισσότερες ἀπὸ 20 μαθήτριες ἡ Ρίτα Ἄνταμ (στὸ κέντρο τῆς φωτογραφίας) ποὺ εἶναι παιδαγωγὸς χοροῦ, στὶς δύο προσχολικὲς τάξεις. Παιδιὰ ἡλικίας 8 ὡς 12 χρονῶν θὰ γυμνάζονται στὸ χορὸ δύο φορὲς τὴν ἑβδομάδα τὸ ἀπόγευμα, ἐνῶ παιδιὰ 17 χρονῶν μὲ προεκπαίδευση, θὰ ἔχουν ἀντίθετα καθημερινῶς μαθήματα χοροῦ. Τὸ Ἀμβοῦργο κατόρθωσε νὰ πάρει τὴν ἕκτη σειρὰ μετὰ τὴν Κοπεγχάγη, τὸ Λένινγκραντ, τὸ Λονδῖνο, τὴν Στουτγάρδη καὶ τὴν Κολωνία, στὴν διεθνῶς ἀναγνωρισμένη σχολὴ μπαλέτου.

Μηχανὴ "ἀποκρυπτογράφο„ κατεῖχαν στὸν πόλεμο οἱ "Αγγλοι

Διάβαζαν κρυπτογραφημένες γερμανικὲς διαταγές

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. — Μία σειρὰ, ἐγγράφων, τῶν ὁποίων τὴν δημοσίευσιν ἐπέτρεψε προσφάτως ἡ Βρεταννικὴ κυβέρνησις ἀποδεικνύουν ὅτι κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον οἱ Ἄγγλοι κατώρθωναν, νὰ ἀποκρυπτογραφοῦν τὰ ραδιομηνύματα, τὰ ὁποῖα ἀντηλλάσσοντο μεταξὺ τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου τῆς Γερμανίας καὶ τῶν στρατιωτικῶν διοικήσεων εἰς τὰ διάφορα μέτωπα. Καὶ τοῦτο διότι, ὡς ἀπεκάλυψεν, ἄλλως τε, πρὸ ὀλίγων μηνῶν, τὸ βιβλίον τῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ συνταγματάρχου Οὐΐντεμπόθαμ, ἡ Βρεταννικὴ ἀντικατασκοπεία εἶχε λάβει ἀπὸ τὸ Πολωνικὸν ἐπιτελεῖον τὰ σχέδια μιᾶς μικρᾶς μηχανῆς —τῆς «Αἴνιγμα» — τὴν ὁποίαν, εἶχον ἐφεύρει οἱ Γερμανοὶ διὰ νὰ κρυπτογραφοῦν καὶ νὰ ἀποκρυπτογραφοῦν ταχέως τὰ στρατιωτικὰ μηνύματα. Τὰ σχέδια ἐκεῖνα τὰ εἶχεν ἀντιγράψει, εἰς τὴν Γερμανίαν, εἰς Πολωνὸς τεχνικὸς ὁ ὁποῖος εἰργάζετο εἰς τὸ ἐργοστάσιον ὅπου εἶχε κατασκευασθῆ ἡ μηχανή.

Αἱ λεπτομέρειαι αὐταὶ συνεξητήθησαν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς μίαν συγκέντρωσιν, εἰς Λήδς τῆς Ἀγγλίας, Ἄγγλων καὶ Ἀμερικανῶν καθηγητῶν πανεπιστημίων ἀσχολουμένων μὲ τὴν σύγχρονον ἱστορίαν. Μετὰ ἀπὸ μίαν περίοδον μυστικότητος, ἡ ὁποία διήρκεσε 30 ἔτη καὶ πλέον, οἱ ἐρευνηταί ἔχουν σήμερον, ἕνα τεράστιον ἀριθμὸν ἐπισήμων ἐγγράφων τῆς δεκαετίας ἡ ὁποία προηγήθη τῆς ἐκρήξεως τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου καὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ πολέμου.

Η «ΙΝΤΕΛΛΙΤΖΕΝΣ»

Ὡς ἀπεκαλύφθη κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις καὶ τὰς ἐπακολουθησάσας συζητήσεις, κατὰ τὸν πρῶτον Παγκόσμιον Πόλεμον ἡ περὶ φημος «Ἰντέλλιτζενς Σέρβις» (αἱ Βρεταννικαὶ ὑπηρεσίαι ἀντικατασκοπείας) διοικεῖτο ὑπὸ «τζέντλεμεν», συνδεομένων μὲ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἀποφοίτων τοῦ πανεπιστημίου τῆς Ὀξφόρδης, ἀλλ' οἱ ὁποῖοι μόλις ἀπὸ τοῦ 1917 ἤρχισαν νὰ καθίστανται «ἐπαγγελματίαι».

Ὅταν ἐπλησίαζεν ὁ Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος, ἡ Μ15 καὶ Μ16, αἱ δύο κυριώτεροι κλάδοι, τῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν, δὲν ἦσαν εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων. Παρὰ ταῦτα, οἱ Ἄγγλοι κατώρθωσαν νὰ κατασκευάσουν, εἰς ἕνα πύργον τοῦ Μπλέτσλεϋ Πάρκ, τὴν μηχανὴν «Αἴνιγμα», οὕτω δέ, ἄπασα ἡ ἐπικοινωνία μεταξὺ τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου τοῦ Χίτλερ, καὶ τῶν διοικήσεων τοῦ στρατοῦ περιήρχετο εἰς γνῶσιν των. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐξηγεῖ, μεταξὺ ἄλλων, πῶς ὁ Ἀγγλικὸς στόλος, κατώρθωνε συχνὰ νὰ ἀνακαλύπτη, τὰς Ἰταλικὰς νηοπομπάς, αἱ ὁποῖαι μετέφερον εἰς τὴν Λιβύην ἀνεφοδιασμὸν διὰ τὸ Ἄφρικα Κόρπς τοῦ Ρόμμελ. Οἱ Γερμανοὶ οὐδέποτε ὑπωπτεύθησαν ὅτι οἱ Ἄγγλοι ἐγνώριζαν τὴν ὕπαρξιν τῆς μηχανῆς «Αἴνιγμα», ἀφελῶς δέ, ἀπέδιδαν εἰς τὴν «Ἰντέλ λιτζες Σέρβις» μίαν καταπληκτικὴν ἱκανότητα νὰ συλλέγη πληροφορίας.

ΑΓΓΛΙΚΑΙ «ΓΚΑΦΑΙ»

Ἐκ τῶν μελετωμένων σήμερον, τεκμηρίων ἀποκαλύπτεται ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ κατασκοπεία εἶχε διαπράξει «γκάφες» εἰς τὸ ζήτημα τῆς συλλογῆς πληροφοριῶν. Εἰς τὴν Ρώμην, π